

3. Oració subordinada substantiva: concepte i tipus

Entenem per oració subordinada substantiva aquella que dins de l'oració principal fa la mateixa funció que faria un nom (o un sintagma nominal).

No m'agrada **la teva actitud**.

No m'agrada **que et comportis així**.

No m'agrada **això**.

La subordinada substantiva és commutable per "això".

Des d'un punt de vista formal es poden distingir dos tipus diferents de proposicions substantives:

1) Les que duen el **verb en infinitiu**: L'Enric no desitja **ajudar-nos**.

2) Les que són **introduïdes per un nexa d'enllaç** que marca el caràcter substantiu de la proposició: L'Enric no desitja **que l'ajudeu**.

3.1 Oració subordinada substantiva completiva

Les proposicions completives van introduïdes per la conjunció **que**.
Les característiques d'aquesta conjunció són:

- No pot anar mai precedida per l'article **el**, però sí per l'expressió **el fet**:

* **El que li ho comentis tu** no és gaire convenient.

Que li ho comentis tu no és gaire convenient.

El fet que li ho comentis tu no és gaire convenient.

- No es pot elidir quan introdueix una proposició que funciona de CD (contràriament al castellà):

* Preguem **no trepitgin la gespa**.

Preguem **que no trepitgin la gespa**.

- No admet cap preposició davant (fenomen anomenat CAIGUDA DE PREPOSICIÓ)

- * La possibilitat **de que es casin** és nul·la.

- La possibilitat **que es casin** és nul·la.

- * No estic d'acord **amb que tornis tan tard a casa.**

- No estic d'acord **que tornis tan tard a casa.**

- La conjunció "que" no exerceix cap funció sintàctica dins de la subordinada (no confondre amb el relatiu que equival a "el qual").

3.1.1 FUNCIONS

- Subjecte: **Que t'hagis barallat amb mitja família** és problema teu.
- CD: Els sospitosos van declarar **que ells no havien estat al lloc del robatori.**
- CRV: No t'adones **que t'estan prenent el pèl?**
- Complement del nom: Tinc la certesa **que es farà justícia amb vosaltres.**
- Complement de l'adjectiu: Esteu convençuts **que per aquí es va a la Mola?**
- Atribut: El teu principal defecte és **que no saps callar.**

3.2 Oració subordinada substantiva d'infinitiu (I)

Les proposicions d'infinitiu apareixen generalment quan el subjecte de l'oració principal i el de la proposició coincideixen.

Els pares desitgen **saber les teves notes**.

Amb tot, aquesta coincidència no es dóna quan la proposició funciona com a subjecte:

Trobar-nos els antics companys d'institut és l'objectiu d'aquest sopar.

3.2.1 Funcions

Les proposicions d'infinitiu poden fer les següents funcions:

- Subjecte: Ens complau **convidar-vos al casament de la nostra filla**.
- CD: Pretenien **fer-nos combregar amb rodes de molí**.
- CRV: Penseu de **comprar les entrades per al concert d'Alejandro Sanz**.
- Complement del nom: Li passava la idea de **tirar-se pel Balcó**.

- Complement de l'adjectiu: És indigne de **considerar-se amic nostre**.
- Atribut: El seu gran objectiu era **guanyar la lliga**.

3.2.2 Observacions

Les proposicions d'infinitiu poden anar introduïdes per la preposició **de** en els següents casos:

- Quan funcionen com a subjecte i apareixen postposades:
Ens complau (de) **convidar-vos al casament de la nostra filla**.
- Quan funcionen com a CD d'un verb que expressa voluntat, projecte o desig (com **decidir, desitjar, procurar, prohibir, ...**):

L'Ajuntament aprova (de) **desviar el recorregut de la desfilada**.
Hem decidit (d')**anar-hi sols**.

3.4 Oració subordinada substantiva de relatiu

QUI (genèric de persona)

- Funcions: totes les del substantiu.
- Pot anar introduït per **el(s), aquell(s), tothom**.

Exemples:

Qui menja sopes se les pensa totes. (subjecte)

El govern ajudarà **els qui obrin un negoci**. (CD)

Donarem el regal **a aquell qui se'l mereixi**. (CI)

Pots venir a la festa **amb tothom qui vulguis**. (CC Companyia)

Potser m'has pres **per qui no sóc**. (Predicatiu)

La proposta només serà aprovada **per qui assisteixi a la reunió**. (C Agent)

QUE (genèric de coses)

- Funcions: totes les del substantiu.
- Du obligatòriament un d'aquests determinants: **el, això, allò**.

Això que acabes de dir és mentida. (Subjecte)

El més perillós és justament **el que no diuen**. (Atribut)

Prescindirem **de tot allò que no necessitem**. (CRV)

Decora la casa **amb el que et vingui de gust**. (CC Instrument)

- En català no pot anar mai introduït per **lo**.
 - ***Lo que** digui el pare va a missa, entesos?

3.5 Oració subordinada substantiva interrogativa indirecta

Les oracions interrogatives indirectes es divideixen en:

1) Totals (la resposta afecta tot el que es pregunta): introduïdes per la conjunció **si**, que només actua com a nexa.

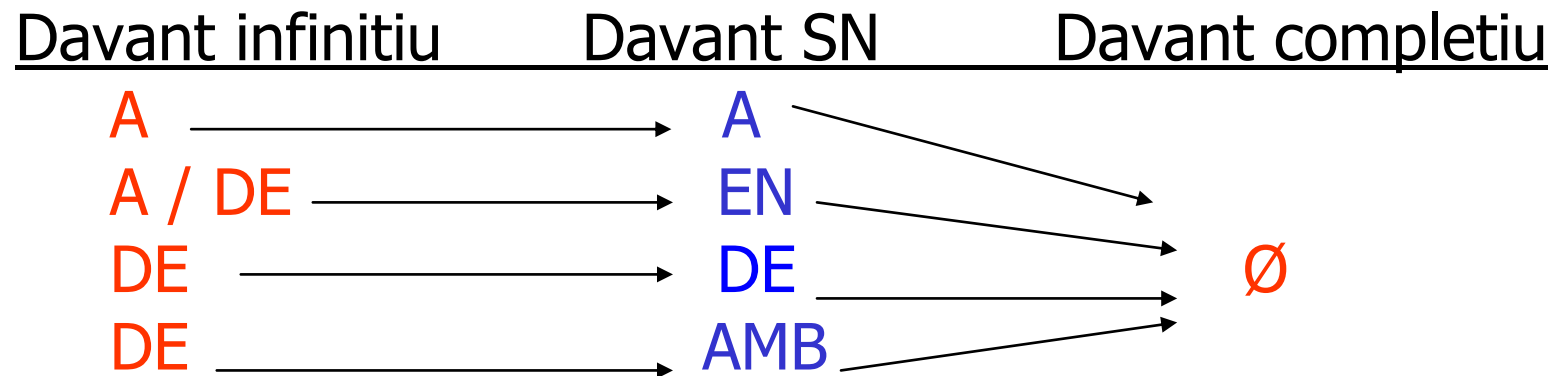
L'única funció que poden fer és CD:

Em pregunto **si alguna vegada em fareu cas**.

2) Parcial (la resposta es correspon a una part de l'oració): introduïdes per un pronom interrogatiu, que fa de nexa, alhora com a element substitutiu dins de l'oració subordinada. Poden fer les següents funcions:

- Subjecte: **Qui convidis a la festa** no em preocupa.
- CD: Tothom vol saber **quan tornaràs als entrenaments**.
- CRV: Preocupeu-vos de **qui se n'ha anat de la llengua**.
- Complement del nom: L'interès per **com aniria la festa** no el deixava dormir.
- Complement de l'adjectiu: No és conscient de **quantes mentides va dir**.
- Atribut: La seva única obsessió és **com aprovar-ho tot**.

3.6 Canvi i caiguda de preposicions

Exemples:

-Dubtar **de**

No dubten d'en Pep / No dubten de fer-ho / Dubten que ho hagi de fer.

-Confiar **en**

Confia en la victòria / Confia a/de guanyar / Confia que guanyarà.

3.7 RESUMINT: Oració subordinada substantiva = SN

Consumir tabac | perjudica la salut.
El consum de tabac

Ha demanat | que li renovessin la beca.
la renovació de la seva beca.

No s'han adonat | del mal funcionament del rellotge.
que el rellotge funciona malament.

Només volia confirmar | si demà vindries al sopar.
la teva presència al sopar de demà.

3.8 Oració subordinada substantiva: exemples

- Han explicat al pare **que el traslladaran de fàbrica**. (Completiva / CD)
- **Viatjar al Nepal** era la il·lusió de la seva vida. (D'infinitiu / Subjecte)
- No sabien **si haurien d'operar la mare del maluc**. (Interrogativa total / CD)
- No entenc **com has arribat tan d'hora a casa**. (Interrogativa parcial / CD)
- **El que importa de debò** és el seu estat de salut. (De relatiu / Subjecte)
- Tenia la sensació **que el perseguien**. (Completiva / CNom)
- **Tothom qui vulgui** participarà a la rua de carnaval. (De relatiu / Subjecte)
- Explica'ns **quin dia veurem els cosins de Perpinyà**. (Interrogativa parcial / CD)
- No tothom és partidari **de fer les paus amb en Pere**. (D'infinitiu / CAdjectiu)
- Només ho diré **a qui vulgui atendre**. (De relatiu / CI)